

[Bjerre.]

være, som en Politimester kan give i Bødeforelæg. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Bødeforelæg er ikke noget Diktat. Enhver kan frit sige fra, hvis han ikke vil gaa ind paa Bødeforelægget. Jeg ved f. Eks., at i Norge er der ingen Begrænsning; dér kan man oven i Købet give Frihedsstraf ved Bødeforelæg, hvilket jeg personligt synes er urimeligt. Jeg synes imidlertid, der kunde være Anledning til at se paa hele dette Spørgsmaal og høre Argumenterne for netop at sætte Grænsen ved 200 Kr. Maaske kunde man finde en Ordning, hvorefter Parterne, tiltalte som Anklagemyndigheden, kunde være enige om, eventuelt med Sanktion af Statsadvokaten, at ordne Sagen ved Bødeforelæg i Stedet for at sætte hele Retsmaskineriet i Gang med alt det Besvær, det fører med sig for alle Parter, Anklagemyndighed, Dommer og tiltalte.

En anden Ting, jeg lige vil have Lov at henlede Opmærksomheden paa, er den, at man ved at sætte Bødegrænsen op til 200 Kr., men bibeholde Afsoningsregelen efter Straffelovens § 55, naar til, at en Person med et Bødeforelæg paa 200 Kr. i givet Tilfælde skal afsone dette med 24 Dages Hæfte, en Forvandlingsstraf, som der aldrig vilde blive Tale om ved en Dom; derfor bliver man sikkert ogsaa nødt til at ændre Straffelovens § 55.

Jeg kunde ogsaa lide at faa undersøgt Spørgsmaalet om Ankegrænsen, der vedblivende er 60 Kr. efter Retsplejelovens § 962. Det er ikke taget med her, men jeg mener, at vi kan faa Lejlighed til at drøfte det i Udvalget.

I øvrigt er der ikke nogen Sensation i dette Lovforslag, i alt Fald ikke endnu, og jeg regner med, at vi under Behandlingen i Udvalget kan faa de Oplysninger frem, som vi fra alle Sider ønsker, saa at det ikke blot skal siges, at udenforstaaende Kredse ønsker dit og dat, men at Rigsdagen virkelig er klar over, hvad det er, den gaar med til.

Malchau: Det foreliggende Lovforslag drejer sig om en Række Ændringer i Retsplejeloven paa Omraader, hvor der i Aarens Løb har vist sig at være forskellige Forhold, der af praktiske Grunde burde ændres, uden at det dog derfor kan siges, at disse Ændringer er af gennemgribende Karakter.

Som nævnt af den højtærede Justitsminister har Forslaget været forelagt Retsplejeudvalget til Udtalelse, og dette har bortset fra et enkelt Punkt kunnet tiltræde Forslaget, som det her foreligger. Da der er bebudet nedsat et Udvalg til videre Behandling af Lovforslaget, er der i og for sig

ikke Grund til at komme ind paa Enkeltheder, og jeg skal derfor blot knytte et Par Bemærkninger til enkelte Punkter i Forslaget.

Da Præsidenterne for saavel Østre som Vestre Landsret gaar ind for Forslaget om Afskaffelse af det i Retsplejelovens § 83 foreskrevne Retsmøde forud for hvert Nævningeting, idet dette Møde ikke har nogen praktisk Betydning, kan jeg tiltræde denne Ændring.

Virkningen af en eventuel Ændring af §§ 121 og 122 vedrørende fhv. Tjenestemænds Adgang til at opnaa Sagførerbeskikkelse kan jeg ikke rigtig overse, men efter min Mening vil Bestemmelsen i § 119 med Kravet om en retskaffen Vandel være tilstrækkelig Garanti i saa Henseende.

Bestemmelsen i § 121, 3die Stykke, i dens nuværende Ordlyd gaar ud paa, at det i alle Tilfælde er en Betingelse, at den paagældende ikke mod eget Ønske er fjernet fra Tjenestemandstilling paa en saadan Maade, at den almindelige Pensionsret er gaaet tabt eller indskrænket. Justitsministeriet mener, at dette skal forstaaes saaledes, at Bestemmelsen ikke ubetinget udelukker den paagældende Tjenestemand fra at opnaa Beskikkelse som Landsretssagfører, men kun udelukker ham fra at medregne den paagældende Tjenestemandsvirksomhed til Udbringelse af den for Meddelelsen af Beskikkelsen fornødne Virksomhedstid. Jeg kan ikke se, at denne Fortolkning er helt rigtig, og Sagførerraadet mener det altsaa heller ikke.

At forhøje Grænsen mellem borgerlige Landsrets- og Underretssager vil selvsagt betyde Lettelse for Landsretterne, men ogsaa en tilsvarende Forøgelse af Arbejdet for Underretterne.

De foreslaaede Ændringer til §§ 332 og 733 trænger efter min Opfattelse til nærmere Overvejelse. Jeg kan ikke paa staaende Fod tage Stilling hertil, saa meget mindre som de forskellige Parter som omtalt ikke er helt enige paa dette Punkt, der altsaa vedrører Beskikkelse af Sagfører i Sager, hvori er meddelt fri Proces, og i Straffesager.

At Hypotekforeningspantebreve ligestilles med Pantebreve udstedt til en Bank, Sparekasse eller Kreditforening med Hensyn til Eksekution, er efter min Mening, fuldt forsvarligt og derfor en rimelig Ændring at indføre.

Jeg kan ogsaa tiltræde Forslaget om Ændring af § 660, saa at man i Skiftesager eventuelt kan anvende de i § 177 hjemlede Tvangsmidler, ligesom jeg kan tiltræde, at Grænsen for Politimestres Bødeforelæg forhøjes fra 60 Kr. — om det skal være til